

РЕШЕНИЕ

№ 6663

гр. София, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **3136** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. вр. чл. 256 от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 4409/02.02.23г на „Ел Ес Пропъртис“ ООД-С. с представляващ А.П. и с проц.представител адв. М.Т. против незаконосъобразно фактическо бездействие на Кмета на район „К. село“-СО по съобщаване по реда на ЗУТ на Заповед № РА50-558/07.06.22г на Гл.Архитект на СО.

В жалбата, в уточняващата жалба/л.132/ и в съд.заседание /л.199гръб/ се сочи, че се обжалва както бездействие по ал.1 на чл.256 от АПК/произтичащо пряко от норма на закона-чл.61 от АПК вр. чл. 128 вр. чл. 129 ал.2 от ЗУТ/, така и бездействие по депозирано заявления от 19.01.23г с искане за съобщаване на Заповедта по реда на ЗУТ. Моли се Кметът на район „К. село“-СО да бъде осъден да извърши съобщаването на Заповедта и да върне преписката в Н.-СО за продължаване на производствените действия по ПУП.В съд.заседание адв. Г. поддържа жалбата и претендира разноски.

Ответникът Кмета на район „К. село“-СО не се представлява в съд.заседание. В писмено становище юрк.Д. оспорва жалбата като неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ, претендира разноски.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в съответния срок/по ал.1 и по ал.2 от чл.256 от АПК/, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу фактически бездействия, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от относимите към това дело доказателства следното:

Със Заповед № РА50-558/07.06.22г на Гл.Архитект на СО е одобрен проект за ПУП-ИПРЗ на 1 бр. УПИ, по заявление на тримата му собственици, сред които и „Ел Ес Пропъртис“ ООД-С.. Следователно, жалбоподателят е заявител в адм.производство по издаване на Заповедта и е нейн адресат. С писмо изх.№ САГ19-ГР00-1620-/30/14.06.23г/л.25/, Н.-СО изпраща на Кмета на район „К. село“-СО издадената Заповед, за съобщаването ѝ на заинтересованите лица по реда на чл.129 ал.2 от ЗУТ/регистрирано в района с вх.№ от 14.06.22г/. Кметът на района е оправомощен да прави такова уведомяване по реда на чл.129 ал.2 от ЗУТ- съгл. т.5.8 от Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.21г на Кмета на СО.

Кметът на района от свое име депозира на 28.06.22г до съда жалба/л.45/ срещу Заповедта/която всъщност му е изпратена, за да я съобщава/.С Определение № 7533/29.09.22г на АССГ/л.64/, жалбата е оставена без разглеждане като недопустима.Определението на АССГ е потвърдено от ВАС на 05.12.22г/л.10/.

Със Заявление от 28.09.22г/л.55/, адресирано до Кмета на района и до Кмета на СО, дружеството моли да получи информация в 7мо дневен срок - дали Заповедта вече е съобщена на заинтересованите лица. Към 28.09.22г Кметът на района е бил започнал това уведомяване на заинтересованите лица, като на 29.09.22г е постъпила през него и първата жалба на заинтересовани лица до съда/л.58/. Тази жалба е депозирана и чрез Кмета на СО на 05.12.23г/л.73/ срещу Заповедта е изпратена от ответника на съда-ведно с цялата преписка и с жалбата на дружеството.

Със Заявление, постъпило в СО на 18.01.23г/л.11/ и в района на 19.01.23г/л.10/, дружеството настоява да се довърши съобщаването на Заповедта от страна районния Кмет, като при неизпълнение в 14дневен срок от това Заявление, дружеството ще се депозира жалба по чл.256 ал.2 от АПК до съда. На 30.01.23г, предвид постъпилото Заявление от 18.01.23г, Н.-СО изисква от Кмета на района незабавно да предостави справка относно етапа на съобщаване на Заповедта/писмото е постъпило в района на 31.01.23г- л.120/.

Жалбата на дружеството до съда е от 02.02.23г, като се претендира бездействие както по Заявлението от 19.01.23г. до района/чл. 256 ал.2 от АПК/, така и бездействие по задължение, произтичащо пряко от закона/чл. 256 ал.1 от АПК/.С преписката е изпратена и постъпилата първа жалба срещу Заповедта/жалбата от 29.09.23г/, въпреки, че съобщаването на Заповедта продължава, която жалба е разделена от настоящото дело/л.125/ и по нея е образувано д.№ 3357/23г на АССГ-л.128/срещу Заповедта/.

На 30.03.23г ответникът депозира пред съда документите по съобщаването на Заповедта, като изрично сочи, че към 30.03.23г съобщаването на Заповедта продължава/л.4/.

На 04.10.23г/преди съд.заседание/, ответникът представя на съда доказателства, че Заповедта е била съобщена на всички з.лица и след това е изпратена на Н.-СО/за по-нататъшно процедиране/ - още на 18.05.23г.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта се съобщава на з.лица по реда на чл.129 ал.2 от ЗУТ/както е изписано в нея самата-л.28/, съобщава се от Кмета на района /както е посочено в нея самата-л.28, и предвид оправомощаването на последния от Кмета на СО с нарочна заповед/. Заповедта е постъпила при Кмета на района на 14.06.22г, като същият е започнал

съобщаването ѝ, а на 29.09.22г чрез него постъпва първата жалба срещу Заповедта. Към датата на жалбата до съда-02.02.23г, съобщаването продължава, продължава и на 30.03.23г. Съдът насрочва открито заседание с Разпореждане от 28.04.23г/л.132/- за 04.10.23г. На 18.05.23г ответникът е приключил със съобщаването на Заповедта и е изпратил на Н.-СО постъпилите още 2 бр. жалби срещу Заповедта, за което уведомява съда и представя доказателства на 04.10.23г/непосредствено преди заседанието/. Изводите са следните: съобщаването следва да се направи от Кмета на района и той е надлежния ответник по жалбата. Съобщаването на Заповедта се прави пряко по силата на закона/чл.129 ал.2 от ЗУТ/, като не е необходимо депозиране на нарочно Заявление до органа, за да се прави съобщаването. Следователно, каквито и Заявления да депозира дружеството до Кмета на района, те нямат качеството на Заявление, слагащо начало на адм.производство или задължаващо ответника да извърши фактически действия по съобщаването. Следователно, хипотезата на чл.256 ал.2 от АПК изобщо не съществува в случая- фактическото действие по съобщаването на Заповедта не се прави по Заявление, респ. няма незаконосъобразно фактическо бездействие в 14дневен срок от депозирана на Заявлението от 19.01.23г до Кмета на района. Жалбата по ал.2 на чл.256 от АПК е неоснователна. Що се отнася до ал.1 на чл.256 от АПК- задължението за съобщаване на Заповедта произтича пряко от нормата на закона/чл.129 ал.2 от ЗУТ/- за Кмета на СО. Същият е делегирал правомощието си по съобщаване- на районния Кмет, поради което задължението за ответника не е пряко по силата на закона, а е по силата на делегирани правомощия. Така или иначе, ответникът е получил Заповедта на 14.06.22г и към 29.09.22г безспорно е провел вече частично съобщаването ѝ/тогава вече е постъпила и първата жалба срещу Заповедта/. Срок за съобщаване, какъвто и да е предвиден в закона, по естеството си може да е само инструктивен. В случая съобщаването на Заповедта е направено от ответника в периода 14.06.22г- 18.05.23г. Към датата на жалбата-02.02.23г, съобщаването не е било довършено, но се е извършвало. Към края на устните състезания/04.10.23г/- незаконосъобразно фактическо бездействие не съществува - съобщаването е приключило още на 18.05.23г. Съдът следва да взема предвид относимите факти и обстоятелства , настъпили към края на устните състезания /чл.143 ал.2 от АПК/, а към този момент/04.10.23г/- незаконосъобразно фактическо бездействие не съществува. Освен това, ако уважи жалбата, съгл. чл. 256 от АПК Съдът следва да осъди ответника да извърши дължимото фактическо действие, т.е. диспозитивът на съда следва да е осъдителен, а не просто установителен/и то към минал момент, преди 18.05.23г/, поради което понастоящем/06.11.23г/, към края на устните състезания/04.10.23г/, а и изобщо след 18.05.23г, е невъзможно съдът да се произнесе с осъдителен диспозитив. Следователно, жалбата и по чл.256 ал.1 от АПК се явява неоснователна- към края на устните състезания.

При този изход на спора/неоснователност на жалбата/, на ответника се дължат разноски в мин.размер на юрисконсултско възнаграждение по чл.24 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 143 от АПК- 100лв/предвид ниската фактическа и правна сложност на делото/.

Поради което и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 вр. 256 ал.1 и ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 4409/02.02.23г на „Ел Ес Пропъртис“ ООД-С. с представляващ А.П. и с проц.представител адв. М.Т. против незаконосъобразно фактическо бездействие по чл. 256 ал.1 и ал.2 от АПК на Кмета на район „К. село“-СО /относно съобщаване по реда на чл.129 ал.2 от ЗУТ и предвид Заявление с вх.№ РКС19-ВК06-1976-/13/19.01.23г - на Заповед № РА50-558/07.06.22г на Гл.Архитект на СО/.

ОСЪЖДА „Ел Ес Пропъртис“ ООД-С. с представляващ А.П. да заплати на Столична Община сумата от 100лв, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: